

Torsdag, den 24. april 2008

Mod en reform af Verdenshandelsorganisationen

P6_TA(2008)0180

Europa-Parlamentets beslutning af 24. april 2008 om »Mod en reformeret Verdenshandelsorganisation« (2007/2184(INI))

(2009/C 259 E/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine beslutninger af 15. december 1999 om Verdenshandelsorganisationens tredje ministerkonference i Seattle ⁽¹⁾, af 25. oktober 2001 om åbenhed og demokrati inden for international handel ⁽²⁾, af 13. december 2001 om WTO-mødet i Qatar ⁽³⁾, af 25. september 2003 om den femte WTO-ministerkonference i Cancún ⁽⁴⁾, af 12. maj 2005 om evaluering af Doha-runden efter WTO's afslutning af 1. august 2004 ⁽⁵⁾, af 1. december 2005 om forberedelserne til WTO's sjette ministermøde i Hongkong ⁽⁶⁾ og af 4. april 2006 om evaluering af Doha-runden efter WTO's ministerkonference i Hongkong ⁽⁷⁾,
- der henviser til sluterklæringerne fra den parlamentariske konference om Verdenshandelsorganisationen (WTO), der blev vedtaget i Genève den 18. februar 2003, i Cancún den 12. september 2003, i Bruxelles den 26. november 2004, i Hongkong den 15. december 2005 og i Genève den 2. december 2006,
- der henviser til Marrakesh-aftalen om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen,
- der henviser til de erklæringer fra WTO's ministermøde, der blev vedtaget i Doha den 14. november 2001 og i Hongkong den 18. december 2005,
- der henviser til rapporten af januar 2005 fra det rådgivende råd under forsæde af Peter Sutherland om WTO's fremtid ⁽⁸⁾,
- der henviser til WTO's rapport om verdenshandlen fra 2004,
- der henviser til punkt 56 i Hongkongerklæringen om de nødvendige tiltag med henblik på at sikre, at centrale FN-agenturer, herunder Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO), fuldt ud inddrages og deltager i WTO's aktiviteter og de aktuelle forhandlinger,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om International Handel og udtalelser fra Udviklingsudvalget og Økonomi- og Valutaudvalget (A6-0104/2008),
- A. der henviser til, at WTO spiller en afgørende rolle blandt de multilaterale organisationer, som deltager i reguleringen af den internationale økonomi, bedre forvaltning af globaliseringen og en mere retfærdig fordeling af de dermed forbundne fordele, og de skal sammen bestræbe sig på at nå millenniummålene om bæredygtig udvikling,
- B. der henviser til, at da den nuværende WTO-runde blev indledt i Doha, Qatar, i 2001, blev den officielt benævnt Doha-udviklingsdagsordenen, idet det blev prioriteret at hjælpe udviklingslande og fattige lande med at få større udbytte af handelsliberaliseringen,

⁽¹⁾ EFT C 296 af 18.10.2000, s. 121.

⁽²⁾ EFT C 112 E af 9.5.2002, s. 326.

⁽³⁾ EFT C 177 E af 25.7.2002, s. 290.

⁽⁴⁾ EUT C 77 E af 26.3.2004, s. 393.

⁽⁵⁾ EUT C 92 E af 20.4.2006, s. 397.

⁽⁶⁾ EUT C 285 E af 22.11.2006, s. 126.

⁽⁷⁾ EUT C 293 E af 2.12.2006, s. 155.

⁽⁸⁾ »The Future of the WTO — Addressing Institutional Challenges in the New Millennium«, rapport af det rådgivende råd til generaldirektør Supachai Panitchpakdi (WTO, januar 2005).

Torsdag, den 24. april 2008

- C. der henviser til, at EU tillægger opretholdelsen af de opnåede resultater inden for det multilaterale handelssystem stor vægt og fortsat er stærkt engageret i bestræbelserne på, at Doha-runden afsluttes med et positivt resultat,
- D. der henviser til, at bestræbelserne på at afslutte runden positivt videreføres til trods for vanskeligheder i forbindelse med forhandlingerne, og at de må støttes,
- E. der henviser til, at de forskellige bilaterale og regionale handelsforhandlinger, som EU i den seneste tid har iværksat med forskellige partnere i hele verden, skal supplere og ikke være et alternativ til afslutningen af Doha-runden,
- F. der henviser til, at det bortset fra den umiddelbare bekymring angående rundens afslutning og kritikken af de forskellige holdninger til en række af de temaer, der behandles, nu er påkrævet at forberede tiden efter Doha,
- G. der henviser til, at det rådgivende råd under forsæde af Peter Sutherland allerede i 2004 foretog en omfattende analyse af WTO's fremtid og de institutionelle udfordringer, som organisationen står over for; der henviser til, at der imidlertid ikke er fulgt konkret op på den rapport, som det rådgivende råd forelagde for WTO's generaldirektør i januar 2005,
- H. der henviser til, at det nu haster med at videreføre denne debat på baggrund af den seneste udvikling og med at foretage en grundig gennemgang af den måde, WTO fungerer på, for både at øge organisationens effektivitet og dens legitimitet,
- I. der henviser til, at den institutionelle debat i WTO, som Europa-Parlamentet ønskede, på ingen måde er uforenelig med fortsættelsen og en eventuel afslutning af Doha-runden,
1. gentager sin appel til alle de berørte parter, navnlig de nye vækstøkonomier, om at udvise fleksibilitet i bestræbelserne på at fortsætte Doha-runden og nå frem til en aftale, som er fuldstændig og afbalanceret, og som gør det muligt på ny at stimulere den internationale samhandel og den globale vækst samt udviklingen i de mindst udviklede lande i verden;
  2. mener desuden, at det mere end nogensinde er nødvendigt at genoptage debatten om WTO's beslutningsproces, mandat og fremtid samt om, hvordan organisationen skal fungere, med henblik på en eventuel reform af denne;
  3. anmoder Kommissionen om hurtigst muligt i Genève at præsentere et stærkt initiativ med henblik på en genoptagelse af denne debat; opfordrer Kommissionen til at rette uformel henvendelse herom til de af WTO's øvrige medlemmer, som kan tænkes at støtte et sådant initiativ, samt til organisationens generaldirektør og inden udgangen af 2008 at orientere ham om resultatet af disse konsultationer;
  4. hilser en omfattende reform af WTO velkommen og understreger, at handel er vigtig som et effektivt instrument for udvikling og fattigdomsbekæmpelse; understreger betydningen af multilateralisme som en mekanisme til fremme af fri og fair handel og opnåelse af De Forenede Nationers millenniumudviklingsmål;
  5. mener, at en stærk WTO med et retfærdigt internationalt handelssystem baseret på regler giver udviklingslande muligheder for at udrydde fattigdom; finder det beklageligt, at begrænsede ressourcer stiller udviklingslandene dårligere i forhandlinger; understreger, at EU bør støtte et styrket WTO-sekretariat og flere ressourcer til teknisk bistand, navnlig til WTO-medlemmer i udvikling, med henblik på at sætte dem i stand til at tage fat på deres særlige problemer;

Torsdag, den 24. april 2008

6. påpeger, at WTO er den eneste globale organisation med regelfastsættende funktioner, som ikke indgår i gruppen af FN-organisationer, og at WTO's regelfastsættelse er begrænset til det rent handelspolitiske område; opfordrer Kommissionen til at sætte dette strukturelle dilemma højt på dagsordenen for en reform af WTO;
7. mener, at det foreslåede initiativ i første række bør dreje sig om selve sigtet med det multilaterale handelssystem ud fra ønsket om gensidigt samarbejde og sammenhæng med den indsats, som udføres af de øvrige internationale organisationer; mener ligeledes, det i særlig grad er nødvendigt, at styrke samordningen mellem WTO's aktiviteter og aktiviteter inden for rammerne af ILO, De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation (FAO), De Forenede Nationers Miljøprogram (UNEP), De Forenede Nationers Udviklingsprogram (UNDP), Verdenssundhedsorganisationen (WHO), De Forenede Nationers Konference om Handel og Udvikling (UNCTAD) og Kyoto-protokollen om vedvarende energi for at sikre større kohærens i disse organisationers beslutningsprocesser; mener i den forbindelse desuden, at ILO skal tildeles observatørstatus i WHO, samt at der skal nedsættes en komité for handel og anstændig beskæftigelse i stil med Komitéen for Handel og Miljø;
8. opfordrer til grundig overvejelse af spørgsmålet om, hvordan man bedre kan tilgodese ikke-handelsrelaterede anliggender inden for rammerne af WTO's regler med henblik på at give medlemmerne mulighed for at efterstræbe legitime politiske mål og samtidig bevare markedsadgangen; understreger i den forbindelse, at EU i vid udstrækning bør støtte indsatsen for at få vedtaget internationale standarder, og at udviklingslandene bør gives den hjælp, der er nødvendig for, at de kan overholde sådanne standarder;
9. anmoder om, at FN sammen med WTO overvejer de nye bånd, der skal knyttes mellem de multilaterale organisationer, med henblik på at sikre sammenhæng i deres tiltag og i de forskellige internationale aftaler og konventioner til fremme af bæredygtig udvikling og udryddelse af fattigdom;
10. er af den opfattelse, at den største udfordring i forbindelse med kravet om sammenhæng mellem FN-systemet og WTO er, at sidstnævnte skal sikre, at handelsreglerne fuldt ud overholder menneskerettighedslovgivningen samt sociale og miljømæssige standarder;
11. støtter en incitamentbaseret tilgang til WTO-medlemmernes overholdelse af sociale og miljømæssige standarder, men opfordrer ligeledes til, at WTO-forenelige foranstaltninger mod social og miljømæssig dumping undersøges;
12. støtter en analyse af sociale, kønsrelaterede og miljømæssige spørgsmål, herunder beskæftigelse, arbejds-tagernes rettigheder og tilhørende bestemmelser, i forbindelse med den kommende undersøgelse af WTO-medlemmer inden for rammerne af ordningen for eksamination af handelspolitik;
13. opfordrer deltagerne i debatten til at gøre sig overvejelser om begrænsningerne af handelsforhandlinger i længevarende runder, der involverer samtlige WTO-medlemmer i drøftelser om et stort antal emner på grundlag af princippet om en pakkedløsning; anerkender de fordele, der historisk er opnået med denne fremgangsmåde ved indførelsen og udviklingen af det multilaterale handelssystem samt i forbindelse med at skabe muligheder for gradvis liberalisering og gensidige og gensidigt fordelagtige forpligtelser; finder imidlertid, at der inden for de områder, hvor der er gjort tilstrækkelige fremskridt (som det for øjeblikket er tilfældet med lettelsen af samhandlen), for fremtiden kan anvendes andre, mere fleksible og effektive fremgangsmåder;
14. er af den opfattelse, at WTO's institutionelle struktur vil kunne forbedres gennem en klarere skelnen mellem forhandlinger om nye regler og nye forpligtelser og aktiviteter i forbindelse med gennemførelsen af de eksisterende aftaler; understreger betydningen af sidstnævnte type af aktiviteter, som under ingen omstændigheder må ofres med hensyn til ressourcetildeling og politisk opmærksomhed fra WTO-medlemmerne;
15. foreslår, at relevansen og anvendeligheden af de gældende multilaterale handelsbestemmelser regelmæssigt tages op til overvejelse med henblik på eventuelt at tilpasse dem;

Torsdag, den 24. april 2008

16. opfordrer til en nydefinerings af ministerkonferencernes rolle og format; konstaterer, at der allerede nu er en tendens til, at WTO-medlemmerne foretrækker mere uformelle fremgangsmåder for koordinering og beslutningstagning på dette niveau, og bemærker, at der i 2007 ikke blev indkaldt til et eneste møde i ministerkonferencen, selv om Marrakesh-aftalen udtrykkeligt indeholder bestemmelser om hyppigheden af disse møder; opfordrer WTO-medlemmerne til at tage ved lære af denne udvikling;

17. fremhæver betydningen af WTO's parlamentariske dimension med henblik på en styrkelse af den demokratiske legitimitet og gennemsigtigheden i forhandlingerne i WTO; understreger betydningen af det arbejde, der er foregået i den parlamentariske konference om WTO organiseret af Europa-Parlamentet og Den Interparlamentariske Union (IPU) i fællesskab, og mener, at dens aktivitetsniveau kan øges;

18. minder om, at parlamentsmedlemmer som valgte borgerrepræsentanter skal spille en væsentlig rolle i handelsforhandlinger og navnlig i forhandlingerne i WTO;

19. understreger behovet for, at der oprettes en parlamentarisk forsamling under WTO med rådgivende beføjelser i betragtning af WTO's manglende demokratiske ansvar og legitimitet, og hilser enhver reform, som vil styrke parlamentarikernes tilknytning til WTO, velkommen;

20. opfordrer WTO-medlemmerne til at støtte deres parlamentsmedlemmers deltagelse i udviklingen af WTO's parlamentariske dimension; opfordrer indtrængende Kommissionen til at tage initiativer i denne retning i WTO; understreger, at WTO's parlamentariske dimension, indtil WTO påtager sig sit ansvar, vil bestå af den parlamentariske konference om WTO, der afholdes af Europa-Parlamentet og IPU i fællesskab;

21. opfordrer til, at der indføres et mere demokratisk beslutningssystem i WTO, der tager hensyn til holdningerne hos alle medlemmer, herunder lande på forskellige udviklingsniveauer;

22. anser det hverken for at være realistisk eller ønskværdigt at sætte spørgsmålstejn ved konsensusprincippet i WTO's beslutningsproces, som i modsætning til flertalsafstemning (eller vægtet afstemning) sætter alle medlemmer på lige fod; vurderer dog, at der kan overvejes forskellige løsninger for i de enkelte spørgsmål at gøre det lettere at nå frem til en sådan konsensus;

23. anerkender forslagene i den ovennævnte Sutherlandrapport om en plurilateral strategi med opt-in- eller opt-out-aftaler i de tilfælde, hvor der ikke kan opnås enighed, men genbekræfter sit tilsagn om multilateralisme og advarer om, at plurilateralisme ikke nødvendigvis vil være til fordel for udviklingslandene og måske vil uddybe kløften mellem industri- og udviklingslande;

24. konstaterer, at der i WTO er opstået et betydeligt antal uformelle grupper, som omfatter et større eller mindre antal WTO-medlemmer med visse fælles, sektorbestemte eller regionale interesser, og at disse grupper ofte spiller en positiv rolle, når der skal opnås enighed og indgås kompromiser; henstiller til WTO-medlemmerne at overveje muligheden for at skabe bedre rammer for dannelsen af og arbejdet i disse grupper for at sikre åbenhed og effektivitet og at stille de midler til rådighed, som er nødvendige for deres aktiviteter;

25. understreger, at alle medlemmers lige og effektive deltagelse, herunder de mindst udviklede lande (LDC-lande), skal prioriteres passende i forbindelse med en hvilken som helst reform af det multilaterale handelssystem;

26. mener, det er yderst vigtigt at styrke udviklingslandenes aktive deltagelse på en sådan måde, at de føler sig fuldt repræsenterede i forhandlingsprocessen og er i stand til at identificere, udtrykke og forsvare deres egne handelsinteresser, for eksempel ved at indføre et system, hvor repræsentation foregår på koalitionsbasis snarere end på basis af bestemte landegrupper, og ved øremærkning af tilstrækkelige midler til udvikling af disse landes viden og tekniske formåen; understreger, at udviklingslandene endvidere har behov for tilstrækkelige midler, så de effektivt kan gennemføre WTO's regler, tilpasse sig reformer og dermed bedre indgå i verdenshandelssystemet;

Torsdag, den 24. april 2008

27. opfordrer indtrængende til, at der gøres en indsats for at forbedre udviklingslandenes deltagelse og repræsentation i eksekutivrådene og styrke deres interne rapporteringssystemer, gennemsigtighed og gode regeringsførelse;

28. glæder sig over forslaget i Sutherlandrapporten om, at der skal medtages støtteordninger for teknisk bistand som en aftalemæssig ret for LDC-lande, således at de kan deltage meningsfuldt i det multilaterale handelssystem; understreger, at kapacitetsopbygningen er af afgørende betydning for udviklingslandene, hvis de skal forbedre deres evner til at forhandle og præcisere deres behov og strategier samt opfylde deres forpligtelser over for WTO;

29. mener, at det stadig tilbagevendende spørgsmål om indførelse af en form for særligt råd eller styringsudvalg for WTO, der skal forberede og lette afgørelser, der træffes med enstemmighed af Det Almindelige Råd, bør analyseres grundigere; er imidlertid i tvivl om, hvordan repræsentation kan opnås fra sag til sag, og pointerer, at der er et udpræget behov for, at et sådant organ står til ansvar over for samtlige WTO-medlemmer, og at det er præget af intern åbenhed;

30. understreger, at WTO's sekretariat spiller en afgørende rolle, og mener, at det er vigtigt, at der i sekretariatet er en proportional repræsentation af tjenestemænd fra industri- og udviklingslandene, således at det kan varetage sit mandat mere effektivt;

31. ser gerne, at spørgsmålet om den rolle, som WTO's Sekretariat og organisationens generaldirektør spiller, analyseres omhyggeligt; tvivler på, at det er hensigtsmæssigt med en alt for rigoristisk anvendelse af princippet om, at WTO-medlemmernes regeringer forvalter systemet (begrebet en medlemsdrevet organisation); finder det nødvendigt at styrke WTO's sekretariats finansielle og menneskelige midler og ressourcer; bemærker imidlertid, at tildelingen af initiativbeføjelser til WTO's organer med henblik på at fremme kollektive interesser rejser spørgsmål om demokratisk legitimitet, ansvar og gennemsigtighed;

32. foreslår, at der f.eks. indrømmes WTO's sekretariat en vis frihed til at vedtage initiativer af institutionel relevans, til at foreslå kompromisløsninger i tilfælde af et dødvande eller ligefrem til at føre forældet under arbejdet i visse organer for at sikre kontinuitet og upartiskhed; fremhæver behovet for jævnsides med disse forslag grundigt at overveje fremgangsmåderne for ansættelse af sekretariatets medlemmer og en tilpasning af ressourcerne til de opgaver, som det pålægges;

33. er overbevist om, at fraværet af tilstrækkelig skelnen mellem udviklingslandene til trods for de store forskelle mellem graden af deres økonomiske udvikling og deres særlige behov kan udgøre en hindring for, at der kan vedtages effektive foranstaltninger til gavn for disse lande i overensstemmelse med de mål, der blev opstillet i forbindelse med Doha-runden, og er til skade for udviklingslandene, som er de lande, der har størst behov; opfordrer indtrængende de avancerede udviklingslande til at påtage sig deres del af ansvaret allerede under den nuværende runde og til at yde bidrag, der står mål med deres udviklingsniveau og (sektorspecifikke) konkurrenceevne;

34. mener, at en reform af den særlige og differentierede behandling (SDT) er afgørende for WTO's betydning set ud fra et udviklingsmæssigt perspektiv; mener endvidere, at en sådan reform bør omfatte en ny inddeling af udviklingslandene inden for WTO og en SDT-strategi, der er baseret på de enkelte landes udviklingsbehov frem for grupper af landes behov; henstiller, at der anvendes effektive kriterier ved inddelingen, og at der ikke kun tages hensyn til væksten i BNI, men også til indikatorer, såsom det økonomiske sårbarhedsindeks og handels- og udviklingsindekset;

35. finder, at spørgsmålet om inddeling og underinddeling, ikke blot af udviklingslandene, men også af alle de øvrige WTO-medlemmer i henhold til objektive kriterier, der ikke udelukkende baseres på deres bruttonationalprodukt, med henblik på en differentieret anvendelse af de eksisterende aftaler eller aftaler, som der forhandles om, bør analyseres grundigt;

36. mener, at gennemsigtighed i forbindelse med udarbejdelsen og efterlevelsen af handelspolitikker er et legitimt krav fra samfundets, borgernes og parlamentsmedlemmernes side; glæder sig over de fremskridt, som WTO vitterlig har gennemført med hensyn til åbenhed udadtil siden oprettelsen i 1995, i lighed med organisationens effektive kommunikationspolitik; betoner, at det er vigtigt for erhvervslivet og for alle relevante aktører i civilsamfundet at have permanent adgang til information af høj kvalitet om de multilaterale handelsbestemmelser, deres faktiske anvendelse og om, hvorvidt WTO-medlemmerne har fået indført nogen form for dispensationer;

Torsdag, den 24. april 2008

37. støtter det ønske, som WTO's generaldirektør har fremsat om en styrkelse af mekanismerne for såkaldt »aktiv gennemsigtighed« og om opfølgning af og effektiv kontrol med anvendelsen af reglerne og de tilsagn, som WTO-medlemmerne har afgivet om en effektiv og fuldstændig gennemførelse heraf; opfordrer WTO til at fortsætte sine bestræbelser på dette område og medlemmerne til at bevilge den de midler, der er nødvendige hertil;

38. henviser til, at tvistbilægelsesforståelsen siden 1997 har været genstand for forhandlinger med henblik på at skabe afklaring om nogle af reglerne og at forbedre deres anvendelse; beklager, at der igennem længere tid ikke er opnået resultater med disse forhandlinger; støtter EU's forslag om at øge tvistbilægelsesinstansernes selvstændighed;

39. anbefaler, at de omfattende møder med parterne, de særlige grupper og appelinstansen under tvistbilægelsesproceduren i lyset af sagernes retlige beskaffenhed for fremtiden afholdes offentligt, som det er almindeligt i retssager, og at de relevante dokumenter, især skrivelser fra parter eller eksperter bortset fra i sjældne og behørigt begrundede tilfælde er offentligt tilgængelige;

40. finder, at WTO's tvistbilægelsesordning i det store og hele hidtil har fungeret godt, men at der kan være behov for en række justeringer, især når det gælder gennemførelsen af henstillingerne eller af de afgørelser, der er truffet af tvistbilægelsesorganet; støtter retliggørelsen af tvistbilægelsesordningen, idet denne har forbedret troværdigheden af forpligtelser over for WTO og sat WTO's medlemmer på mere lige fod;

41. understreger behovet for at sikre, at tvistbilægelsesorganet fortolker WTO-reglerne på en sådan måde, at der tages behørigt hensyn til gældende international miljø- og sociallovgivning, og opfordrer Kommissionen og alle WTO-medlemmer som helhed til om nødvendigt at ændre WTO's regler i denne henseende;

42. overvejer muligheden af at indføre sanktioner over for de lande, der nægter at bringe deres lovgivning eller foranstaltninger i overensstemmelse med deres forpligtelser til fordel for de lande, der lider skade som følge af en sådan lovgivning eller sådanne foranstaltninger, navnlig når der er tale om mindre økonomier, som ikke har effektiv adgang til at gennemføre gengældelsesforanstaltninger;

43. opfordrer WTO-medlemmerne til at benytte lejligheden til at afholde en mere omfattende drøftelse om en eventuel reform af organisationen for at fortsætte og afslutte revisionen af tvistbilægelsesforståelsen;

44. mener, at den positive integration blandt WTO's medlemmer ligeledes bør fremmes samtidig med reduktionen eller afskaffelsen af handelsbarriererne (negativ integration);

45. mener, at også spørgsmålet om tiltrædelse bør optræde på programmet for denne drøftelse; beklager, at nogle forhandlinger om tiltrædelse af WTO undertiden trækker i langdrag langt ud over det forsvarlige på grund af, at et enkelt eller ganske få WTO-medlemmer blokerer for dem;

46. opfordrer WTO-medlemmerne til at overveje tanken om en særlig førtiltrædelsesstatus for de kandidatlande, der, selv om de endnu ikke har afsluttet de bilaterale forhandlinger om markedsadgang med deres vigtigste partnere i organisationen, forpligter sig til omgående at overholde alle de forpligtelser, der følger med gennemførelsen af de eksisterende regler; betoner, at afgørelsen om, hvorvidt et nyt medlemsland kan tiltræde WTO, altid bør træffes på grundlag af rent handelsrelaterede hensyn;

47. mener, at EU's initiativ »alt undtagen våben« er et godt eksempel på markedsadgang for LDC-lande;

48. minder om den endnu ikke gennemførte artikel XXXVIII, stk. 2, litra a), i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT-1994), hvori det fastslås, at alle WTO-medlemmer er forpligtet til at stabilisere og forbedre markedsvilkårene for råvarer, der er af særlig interesse for udviklingslande, som er medlemmer af WTO, og anser afgørende foranstaltninger i forbindelse med denne artikel for at være en væsentlig del af en reformeret WTO;

Torsdag, den 24. april 2008

49. understreger, at drøftelsen om en reform af WTO bør være af overvejende politisk karakter, og at den for at kunne føre til et positivt resultat forudsætter, at medlemmerne udviser et betydeligt engagement og beslutsomhed; mener, at det skal være op til medlemslandene at afgøre, hvilket WTO-organ dette arbejde bør foregå i, og hvilken rolle generaldirektøren skal spille; kræver desuden, at WTO-medlemmernes parlamenter inddrages i arbejdet i form af et bidrag fra den parlamentariske konference om WTO;

50. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, til regeringerne og parlamenterne i medlemsstaterne og kandidatlandene samt til regeringerne og parlamenterne for de øvrige WTO-medlemmer og til WTO.

Frihandelsaftale med Golfstaternes Samarbejdsråd

P6_TA(2008)0181

Europa-Parlamentets beslutning af 24. april 2008 om frihandelsaftalen mellem EF og Golfstaternes Samarbejdsråd

(2009/C 259 E/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 13. juli 1990 om betydningen af den frihandelsaftale, der skal indgås mellem EØF og Samarbejdsrådet for Golfstaterne ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 22. maj 2007 om et globalt Europa — eksterne aspekter af konkurrenceevnen ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. maj 2007 om fremme af anstændigt arbejde for alle ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »Det globale Europa: I konkurrencen på verdensmarkedet. Et bidrag til EU's strategi for vækst og beskæftigelse« (KOM(2006)0567),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om en fælles europæisk tilgang til statsejede investeringsfonde (KOM(2008)0115),
- der henviser til den økonomiske aftale mellem medlemmerne af Golfstaternes Samarbejdsråd, der vedtoges den 31. december 2001 i Muscat i Sultanatet Oman, og til Doha-erklæringen fra Golfstaternes Samarbejdsråd om iværksættelsen af en toldunion for Golfstaternes Samarbejdsråd af 21. december 2002,
- der henviser til artikel 188 C og 188 N, stk. 6, litra a), nr. v), i Lissabontraktaten, ifølge hvilke Rådet skal anmode om Europa-Parlamentets godkendelse forud for indgåelsen af enhver international aftale, der dækker områder, hvor den almindelige lovgivningsprocedure finder anvendelse,
- der henviser til Europa-Parlamentets årlige betænkninger om menneskerettighederne,
- der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 5,

⁽¹⁾ EFT C 231 af 17.9.1990, s. 216.

⁽²⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2007)0196.

⁽³⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2007)0206.